

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети разширен състав)

2 февруари 2022 година *

„Икономическа и парична политика — Пруденциален надзор над кредитните институции — Конкретни надзорни задачи, възложени на ЕЦБ — Решение за отнемане на лиценз на кредитна институция — Привличане на основен акционер като обвиняем в трета държава — Критерий за репутация — Възприемане на репутацията от страна на пазара — Презумпция за невинност — Пропорционалност — Право на защита“

По дело T-27/19

Pilatus Bank plc, установено в Та Шбиш (Малта),

Pilatus Holding Ltd., установено в Та Шбиш,

представявани от O. Behrends, адвокат,

жалбоподатели,

срещу

Европейска централна банка (ЕЦБ), представявана от E. Yoo, M. Puidokas и A. Karpf,

ответник,

подпомагана от

Европейска комисия, представявана от D. Triantafyllou, A. Nijenhuis и A. Steiblyté,

встъпила страна,

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решение от 2 ноември 2018 г. на ЕЦБ, с което на Pilatus Bank се отнема лиценз за извършване на дейност на кредитна институция,

ОБЩИЯТ СЪД (девети разширен състав),

състоящ се от: M. van der Woude, председател, M. J. Costeira (докладчик), M. Кънчева, B. Berke и T. Perišin, съдии,

секретар: I. Pollalis, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 26 февруари 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

I. Обстоятелствата по спора

- 1 Жалбоподателите, Pilatus Bank plc и Pilatus Holding Ltd., са съответно, първият — по-малко значима кредитна институция, установена в Малта, спрямо която се прилага пряк пруденциален надзор от страна на Malta Financial Services Authority (MFSA, Малтийски орган за финансови услуги), и вторият — пряк мажоритарен акционер в тази кредитна институция.
- 2 Според съобщение за медиите, публикувано от United States Department of Justice (Министерството на правосъдието на Съединените щати) на 19 март 2018 г., г-н Ali Sadr, акционер на първия жалбоподател, който притежава непряко 100 % от неговия капитал и от правото на глас, е задържан в Съединените щати по шест обвинения, свързани с предполагаемото му участие в система, посредством която около 115 милиона щатски долара (USD), изплатени за финансиране на проект във Венесуела, са били отклонени в полза на ирански лица и предприятия.
- 3 Според обвинителния акт, изготвен от United States Attorney for the Southern District of New York (прокурор на Съединените щати за южния окръг на Ню Йорк), някои средства, използвани през 2013 г. за създаването и финансирането на първия жалбоподател, са имали незаконен произход, който е бил свързан с проекта във Венесуела.
- 4 След като г-н Sadr е привлечен като обвиняем в Съединените щати, първият жалбоподател по-специално получава искания за изтегляне на депозити в общ размер от 51,4 милиона евро, тоест около 40 % от депозитите в неговия баланс.
- 5 На 21 март 2018 г. MFSA приема наредба относно отнемането или лишаването от правото на глас, с която по-специално разпорежда г-н Sadr да бъде освободен незабавно от длъжността си на ръководител на първия жалбоподател, както и от всички други негови функции, свързани с вземането на решения в рамките на кредитната институция, да спре да упражнява правото си на глас и да се въздържа от всякакво правно представителство или представителство по съдебен ред на посочения жалбоподател.
- 6 Същия ден MFSA приема наредба относно мораториума, с която възлага на първия жалбоподател да не разрешава никаква банкова операция, по-конкретно тегления и депозирания на суми от акционерите и членовете на управителния съвет на посочения жалбоподател.
- 7 На 22 март 2018 г. MFSA приема наредба относно назначаването на компетентно лице, с която на това лице по същество се възлага упражняването на най-съществената част от правомощията, които обичайно се предоставят на ръководните органи на първия жалбоподател във връзка със специфичните дейности и с активите на последния.

- 8 На 29 юни 2018 г. Европейската централна банка (ЕЦБ) получава предложение от MFSA за отнемане на лиценза за извършване на дейност на кредитна институция на първия жалбоподател на основание член 14, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).
- 9 На 2 август 2018 г. MFSA изпраща до ЕЦБ изменено предложение за отнемане на лиценза за извършване на дейност на кредитна институция на първия жалбоподател.
- 10 С писмо от 31 август 2018 г. ЕЦБ приканва първия жалбоподател да представи становището си относно проекта за решение за отнемане на лиценза в срок от пет работни дни, считано от датата на получаване на посоченото писмо.
- 11 На 6 септември 2018 г. първият жалбоподател иска удължаване на срока за изслушване с 14 дни, както и достъп до преписката по това производство.
- 12 По искане на първия жалбоподател срокът е първоначално удължен до 17 септември 2018 г., а впоследствие е повторно удължен до 21 септември на същата година.
- 13 С писмо от 13 септември 2018 г. ЕЦБ предоставя на първия жалбоподател достъп до преписката по административното производство.
- 14 На 21 септември 2018 г. първият жалбоподател представя становището си относно проекта за решение за отнемане на лиценза, в което се изразява несъгласието на неговото ръководство и на акционерите му.
- 15 На 2 ноември 2018 г. ЕЦБ приема на основание член 4, параграф 1, буква а) и член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013 решението, с което отнема лиценза за извършване на дейност на кредитна институция на първия жалбоподател (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

II. Производството и исканията на страните

- 16 На 15 януари 2019 г. жалбоподателите подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 17 На 28 март 2019 г. ЕЦБ представя писмената си защита.
- 18 С решение от 17 май 2019 г. председателят на предишния втори състав на Общия съд допуска Европейската комисия да встъпи в производството в подкрепа на исканията на ЕЦБ.
- 19 Комисията представя писменото си изявление при встъпване в определения срок.
- 20 На 2 август 2019 г. жалбоподателите представят становището си по изявлението при встъпване.

- 21 На 28 юни 2019 г. жалбоподателите представят реплика, а на 21 август 2019 г. ЕЦБ представя дуплика.
- 22 След промяна в съставите на Общия съд, в съответствие с член 27, параграф 5 от Процедурния правилник на Общия съд съдията докладчик е включен в девети състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.
- 23 По предложение на втори състав на Общия съд последният решава на основание член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на разширен съдебен състав.
- 24 С решение на председателя на Общия съд от 25 февруари 2021 г. е определен нов съдия и председател на състава за попълване на съдебния състав.
- 25 По предложение на съдията докладчик Общият съд (девети разширен състав) решава да започне устната фаза на производството и устните състезания на страните са изслушани в съдебното заседание на 26 февруари 2021 г.
- 26 На 26 февруари 2021 г. по предложение на съдията докладчик Общият съд в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, приканва ЕЦБ да отговори на един въпрос, а другите страни — да изложат становищата си. Искането му е изпълнено в определените срокове.
- 27 С решение на председателя на Общия съд от 12 август 2021 г. настоящото дело е възложено на нов съдия докладчик.
- 28 След смъртта на съдия Verke на 1 август 2021 г. тримата съдии, подписали настоящото решение, продължават разискванията в съответствие с член 22 и член 24, параграф 1 от Процедурния правилник.
- 29 Жалбоподателите искат от Общия съд:
 - да отмени обжалваното решение,
 - да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.
- 30 ЕЦБ, подпомагана от Комисията, иска от Общия съд:
 - да отхвърли жалбата като недопустима по отношение на втория жалбоподател,
 - при условията на евентуалност да отхвърли жалбата като неоснователна по отношение на горепосочения жалбоподател,
 - да отхвърли жалбата като неоснователна по отношение на първия жалбоподател,
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

A. По допустимостта

- 31 ЕЦБ, подпомагана от Комисията, по същество твърди, че жалбата е недопустима, доколкото е подадена от името и за сметка на втория жалбоподател, тъй като той не е доказал, че има личен и различен интерес от отмяната на обжалваното решение и че е пряко и лично засегнат от посоченото решение.
- 32 Жалбоподателите посочват, че жалбата е допустима в частта, в която е подадена от втория жалбоподател, който е пряк мажоритарен акционер на първия жалбоподател.
- 33 В това отношение следва да се припомни, че акционерите на кредитна институция, чийто лиценз за извършване на дейност на кредитна институция е отнет, не са пряко засегнати от решението за отнемане на лиценза (вж. в този смисъл решение от 5 ноември 2019 г., ЕЦБ и др./Trasta Komerbanka и др., C-663/17 P, C-665/17 P и C-669/17 P, EU:C:2019:923, т. 107—115 и диспозитива).
- 34 Ето защо, както изтъкват ЕЦБ и Комисията, жалбата е недопустима в частта, в която е подадена от втория жалбоподател.

B. По същество

- 35 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат единадесет основания.
- 36 Първото основание е нарушение на член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013 и на принципа на добра администрация. Второто основание е грешка в преценката относно наличието на правно основание за отнемане на лиценза. Третото основание е неупражняване от страна на ЕЦБ на правото ѝ на преценка или от неправилно упражняване на това право. Четвъртото основание е липсата на разглеждане на релевантните факти и на безпристрастна и обективна преценка на тези факти. Петото, шестото, седмото и осмото основание са съответно нарушение на принципа на пропорционалност, нарушение на принципа *nemo auditur*, нарушение на правото на презумпция за невинност и нарушение на принципа на равно третиране. Деветото основание е нарушение на член 19 и на съображение 75 от Регламент № 1024/2013, както и злоупотреба с власт. Десетото основание е нарушение на правото на защита, и по-конкретно на правото на изслушване, а единадесетото основание е нарушение на задължението за мотивиране.

1. По първото основание: нарушение на член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013 и на принципа на добра администрация

- 37 Жалбоподателите твърдят, че ЕЦБ не е изпълнила задълженията си съгласно член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013 и е нарушила член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, като е позволила на MFSA да отнеме *de facto* лиценза, без да бъде спазена законосъобразната процедура, чрез приемането на наредбите от 21 и 22 март 2018 г., и доколкото ЕЦБ се е ограничила само да потвърди решението на MFSA.

- 38 Обжалваното решение било незаконосъобразно, тъй като по същество с него само се потвърждавал свършен факт, който бил създаден от MFSA, а не представлявало същинско решение на ЕЦБ.
- 39 В този контекст според жалбоподателите ЕЦБ е трябвало да се действа на основание член 6, параграф 5, буква в) от Регламент № 1024/2013 и съобразно задължението си да осигури високи стандарти на надзор, по конкретно за да осигури спазването на съответните пруденциални изисквания, на разпределянето на правомощията по отношение на решенията за отнемане на лиценз и на основните процедурни правила, по-конкретно необходимостта всяка банка действително да бъде представявана пред регулаторния орган от своите собствени представители, вместо да бъде „представявана“ от лице, по отношение на което този орган осъществява контрол.
- 40 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 41 На първо място, следва да се припомни, че съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1024/2013 единствено ЕЦБ е компетентна да издава лицензи на кредитни институции и да отнема лицензите по-специално на всички кредитни институции, установени в държавите членки, чиято парична единица е еврото.
- 42 Освен това в член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013 се предвижда, че ЕЦБ може да отнеме лиценза на кредитна институция в случаите, предвидени в приложимото право на Европейския съюз, по собствена инициатива след консултации с националния компетентен орган на участващата държава членка, в която е установена кредитната институция, или по предложение на този национален компетентен орган.
- 43 Както следва от член 4, параграф 1, буква а) и от член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013, MFSA не притежава компетентност да отнема лицензите на кредитните институции, а само да предложи, ако е необходимо, на ЕЦБ да извърши такова отнемане.
- 44 Както обаче бе припомнено в точки 8 и 9 по-горе, именно ЕЦБ в съответствие с член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013 е решила по предложение на MFSA да отнеме лиценза на първия жалбоподател.
- 45 Освен това следва да се констатира, че макар MFSA да е превишил правомощията си и да е приел решение за отнемане на лиценз, такова прието от компетентен национален орган решение не представлява акт за започване, подготовка или за изготвяне на необвързващо предложение на обжалваното решение, за разлика от решението, във връзка с което е постановено решение от 19 декември 2018 г., *Berlusconi и Fininvest* (C-219/17, EU:C:2018:1023), и следователно не може да доведе до неговата незаконосъобразност (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 19 декември 2018 г., *Berlusconi и Fininvest*, C-219/17, EU:C:2018:1023, т. 44).
- 46 Също така, след като издадените от MFSA наредби относно мораториума и определянето на компетентното лице, посочени в точки 6 и 7 по-горе, не са актове за започване, подготовка или за изготвяне на необвързващо предложение на обжалваното решение, евентуалната им незаконосъобразност не може да доведе до незаконосъобразност на обжалваното решение.

- 47 Всъщност разглежданите наредби на MFSA, макар и да се отнасят до същото положение, представляват друга категория решения, които не са били приети в приложение на член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1024/2013.
- 48 Следователно доводите на жалбоподателите не позволяват да се приеме, че обжалваното решение е прието в нарушение на член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013.
- 49 На второ място, що се отнася до довода на жалбоподателите, че ЕЦБ е трябвало да действа на основание член 6, параграф 5, буква б) от Регламент № 1024/2013, следва да се припомни, че съгласно тази разпоредба, когато е необходимо с оглед на последователното прилагане на високи стандарти на надзор, ЕЦБ може да реши да упражни пряко всички съответни правомощия по отношение на една или повече кредитни институции.
- 50 Член 6, параграф 5, буква б) от Регламент № 1024/2013 обаче предоставя на ЕЦБ възможност да реши да упражни пряко всички съответни правомощия по отношение на дадена кредитна институция, но не ѝ налага задължението самата тя да упражнява пряк надзор над дадена кредитна институция.
- 51 От това следва, че ЕЦБ може да реши да предприеме действия на основание член 6, параграф 5, буква б) от Регламент № 1024/2013, ако и когато прецени, че действията ѝ са необходими, за да се избегне непоследователното прилагане на високи стандарти за надзор от страна на компетентните национални органи.
- 52 Тъй като жалбоподателите не са доказали, че в случая липсата на действия от страна на ЕЦБ би довела до непоследователно прилагане на високите стандарти на надзор, ЕЦБ не може основателно да бъде упрекната, че не е предприела действия на основание член 6, параграф 5, буква б) от Регламент № 1024/2013, както и съгласно твърдяното задължение да осигури високи стандарти на надзор.
- 53 От това следва, че фактът, че ЕЦБ не е решила сама да упражни пряк надзор спрямо първия жалбоподател, не може да доведе до незаконосъобразност на обжалваното решение.
- 54 С оглед на гореизложеното доводите на жалбоподателите не позволяват да се приеме, че обжалваното решение е прието в нарушение на член 14, параграф 5 и на член 6, параграф 5, буква в) от Регламент № 1024/2013.
- 55 На трето място, що се отнася до нарушението на принципа на добра администрация, жалбоподателите единствено твърдят, че като е позволила на MFSA de facto да отнеме лиценза, без да се спази никаква законосъобразна процедура, ЕЦБ е нарушила тяхното право засягащите ги въпроси да бъдат разглеждани безпристрастно, справедливо и в разумен срок.
- 56 Тъй като жалбоподателите не подкрепят твърдението си за нарушение на принципа на добра администрация с конкретни доводи и се ограничават само с посочването на този принцип, следва да се приеме, че това твърдение за нарушение е недопустимо съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим за производството пред Общия съд съгласно член 53, първа алинея от същия статут и член 76, буква г) от Процедурния правилник.
- 57 Следователно първото основание трябва да се отхвърли.

2. По второто основание: грешка в преценката относно наличието на правно основание за отнемането на лиценза

- 58 Жалбоподателите поддържат по същество, че обжалваното решение е опорочено от грешка в преценката, доколкото ЕЦБ е посочила като основание за отнемането на лиценза наличието на обвинителен акт за финансови престъпления спрямо г-н Sadr.
- 59 В това отношение жалбоподателите изтъкват, че ЕЦБ не може да се основава само на едно съобщение за медиите, изготвено от властите в Съединените щати, по-специално доколкото в това прессъобщение се уточнява, че всяко съдържащо се в него посочване на факти трябва да се разглежда като твърдение.
- 60 Освен това жалбоподателите считат, че ЕЦБ не е разгледала фактите, описани в съответния обвинителен акт, нито е установила, че те са от общ характер. По-конкретно те твърдят, че ЕЦБ не е взела предвид факта, че става въпрос за повдигане на обвинение за нарушаване на правилата относно санкциите, които Съединените щати са наложили на Ислямска република Иран, въпреки че от гледна точка на правото на Съюза инкриминираното поведение не било незаконосъобразно.
- 61 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 62 Следва да се припомнят правната уредба, която се прилага при отнемане на лиценза, и мотивите на обжалваното решение относно наличието на основание за отнемане на лиценза, след което да се провери дали, както твърдят жалбоподателите, ЕЦБ е допуснала грешка в преценката в това отношение.
- 63 На първо място, тъй като акционерът и кредитната институция са две отделни лица, най-напред следва да се провери дали даден факт, свързан с акционер на кредитна институция, може да бъде от значение при приемане по отношение на тази институция на решение за пруденциален надзор, каквото представлява отнемането на лиценза ѝ.
- 64 В това отношение най-напред следва да се припомни, че член 4, параграф 1, буква а) и член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013, който е приет, за да се гарантира сигурността и стабилността на кредитните институции и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и отделните държави членки (член 1, параграф 1 от посочения регламент), предвиждат, че ЕЦБ е компетентна да издава лицензи на кредитни институции и да отнема лицензите на кредитни институции в случаите, предвидени в приложимото право на Съюза.
- 65 Както се уточнява в съображение 20 от Регламент № 1024/2013, предварителното лицензиране на кредитните институции е важен пруденциален механизъм, за да се гарантира, че единствено оператори със солидна икономическа основа, с организация, способна да се справи със специфичните рискове, присъщи на привличането на депозити и предоставянето на кредити, и с подходящ управленски персонал осъществяват тези дейности.
- 66 Освен това съгласно член 4, параграф 3 от Регламент № 1024/2013 за изпълнението на задачите, които са ѝ възложени, и с цел да гарантира високи стандарти на надзор, ЕЦБ прилага цялото приложимо право на Съюза, а когато то се състои от директиви — националното законодателство за транспониране на тези директиви.

- 67 На следващо място, следва да се констатира, от една страна, че член 14, параграф 2 от Директива № 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338) предвижда, че компетентните органи отказват издаването на лиценз за започване на дейност като кредитна институция, ако, след като вземат предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитната институция, те не са убедени, че акционерите или членовете са подходящи, по-специално когато не са спазени критериите, предвидени в член 23, параграфи 1.
- 68 Член 23, параграф 1 от Директива 2013/36 предвижда критериите, които трябва да се спазват от акционер, който е кандидат за придобиването на квалифицирано дялово участие в кредитна институция, за да бъде той счетен за подходящ с оглед на целта да се гарантира стабилно и разумно управление на кредитните институции предвид възможното му влияние върху съответната кредитна институция. Сред тези критерии е по-специално критерият за репутация.
- 69 Критерият за репутация, предвиден в член 23 от Директива 2013/36, е възпроизведен в малтийското право в член 13, А, параграф 9 от Banking Act (Закон за банковата дейност, глава 371 от Законите на Малта) от 15 ноември 1994 г., като възпроизвежда същата формулировка като Директивата.
- 70 От друга страна, съгласно член 18 от Директива 2013/36 компетентните органи могат да отнемат издаден лиценз, когато кредитна институция вече не отговаря на условията за издаване на лиценз.
- 71 От съвместния прочит на посочените в точки 64—70 по-горе разпоредби следва, че критериите, на които трябва да отговарят кандидат-приобретателите, за да получат разрешение за придобиване на квалифицирано дялово участие, включително критерият за репутация, са приложими към оценката дали акционерите са подходящи, която се извършва с цел отнемането на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция.
- 72 От това следва, че лиценз за извършване на дейност на кредитна институция може да бъде отнет от компетентните органи, ако предвид необходимостта от осигуряване на стабилно и разумно управление на тази институция и за да се гарантира сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки, посочените органи не са убедени, че акционерите или членовете, които могат да окажат влияние върху нея, са подходящи, по-специално тъй като им липсва добра репутация.
- 73 На второ място, важно е да се отбележи, че понятието за репутация е неопределено правно понятие. Всъщност член 23, параграф 1 от Директива 2013/36 не съдържа изчерпателно определение на това понятие или списък на действията, които могат да попаднат в приложното поле на това понятие. Това предполага компетентните органи да разглеждат във всеки отделен случай дали критерият за добра репутация е спазен от акционера, който е кандидат за придобиването на квалифицирано дялово участие в кредитна институция, като вземат предвид релевантните факти, причините, които са в основата на посочения критерий, и целите, които този критерий трябва да гарантира. Следователно принципът на правна сигурност допуска посочените органи да разполагат със свобода на преценка при прилагането на въпросния критерий.

- 74 Освен това съгласно постоянната практика на Съда, за да се тълкува разпоредба от правото на Съюза, трябва да се вземат предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ, както и целите, преследвани от правната уредба, от която тя е част (вж. в този смисъл решение от 7 юни 2005 г., VEMW и др., C-17/03, EU:C:2005:362, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 75 В това отношение, първо, точка 10.9 от Съвместните насоки за пруденциална оценка на придобивания и увеличения на квалифицирани участия във финансовия сектор, приети от Европейския банков орган (ЕБО), Европейския орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕИОРА) и Европейския орган за ценни книжа и пазари (ESMA), се посочва, от една страна, че за даден кандидат-приобретател следва да се счита, че има добра репутация, ако няма надеждни доказателства за противното и ако целевият надзорен орган няма основателни причини да се съмнява в нея, и от друга страна, че всяка релевантна информация, която е от значение за оценката, следва бъде взета предвид.
- 76 Второ, следва да се отбележи, че в общоприетия смисъл репутацията е свързана с това доколко дадено лице, което спазва стандартите и правилата за поведение, е подходящо, както и с името, с което това лице се ползва сред обществеността, що се отнася до посочените способности и поведението му.
- 77 Така репутацията зависи не само от поведението на дадено лице, но и от начина, по който другите възприемат това поведение.
- 78 Трето, следва да се припомни, че оценката на репутацията на акционерите на кредитните институции цели да гарантира стабилно и разумно управление на тези институции, да гарантира непрекъснатата пригодност и финансовата стабилност на собствениците на кредитните институции и по този начин да гарантира сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки (съображения 16, 17 и 22 от Регламент 1024/2013).
- 79 Постигането на целите, преследвани с правната уредба, част от която е член 23, параграф 1 от Директива 2013/36, обаче зависи в голяма степен от общественото доверие и доверието на участниците на банковия пазар, което те имат по отношение на кредитните институции. Всъщност загубата на такова доверие може да доведе до загуба на финансиране за тези институции и по този начин да породри риск не само за съответната институция, но и за финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 80 При това положение следва да се приеме, че репутация на акционерите на кредитни институции трябва да се оценява, като се вземе предвид дали с поведението си те спазват съответните закони и приложими подзаконови актове, както и начинът, по който това поведение и тяхната репутация се възприемат от обществеността и от участниците на финансовите пазари.
- 81 На трето място, следва да се припомни, че в обжалваното решение ЕЦБ приема, че първият жалбоподател вече не отговаря на условията за получаване на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция и че това положение не може да бъде поправено поради необратимите вреди, които са настъпили по отношение на неговата репутация и бизнес модел.
- 82 Най-напред, ЕЦБ припомня, че г-н Sadr притежава непряко 100 % от капитала и от правото на глас на първия жалбоподател.

- 83 По-нататък, ЕЦБ отбелязва, че от съобщение за медиите, публикувано на 19 март 2018 г. от Министерство на правосъдието на Съединените щати, е видно, че г-н Sadr е бил задържан в Съединените щати по шест обвинения, свързани с предполагаемото му участие в схема, посредством която около 115 милиона щатски долара, изплатени за финансиране на комплекс от жилища във Венесуела, са били отклонени в полза на ирански лица и предприятия, и че той е бил освободен под гаранция, след като е предал паспортите и документите си за пътуване, като същевременно е бил подложен и на електронно наблюдение.
- 84 Освен това ЕЦБ посочва, че разглежданият обвинителен акт е привлякъл сериозно вниманието на международните медии, като е довел и до публикуването на статии в пресата с отрицателни оценки за първия жалбоподател, което е довело до сериозно уронване на репутацията на последния, по-специално поради твърденията на прокурора на Съединените щати за южния окръг на Ню Йорк, съгласно които част от средствата, използвани през 2013 г. за създаване и финансиране на посочения жалбоподател, са имали незаконен произход, свързан с проекта във Венесуела.
- 85 Така ЕЦБ по същество приема, че макар да е взела предвид презумпцията за невинност и обстоятелството, че обвиненията срещу г-н Sadr представляват само твърдения, привличането му като обвиняем е било от естество да породи сериозни съмнения относно неговата почтеност в качеството му на акционер на първия жалбоподател.
- 86 ЕЦБ уточнява също, че съгласно съвместните насоки, посочени в точка 75 по-горе, почтеността на даден акционер се оценява във всеки отделен случай и че тя не се поставя под въпрос само в случай на влязла в сила осъдителна присъда, но че следва да се вземе предвид всяка информация от достоверни и надеждни източници. Така висящи наказателни производства, по-специално когато става въпрос за повдигане на обвинение за някои престъпления, като измама или финансови престъпления, включително изпирането на пари, могат да окажат въздействие върху репутацията на съответното лице и следователно върху кредитната институция, над която се осъществява надзор.
- 87 ЕЦБ добавя, че в случая акционерната структура на първия жалбоподател е от особено значение, доколкото съгласно тази структура г-н Sadr е бил последен и единствен акционер, упражняващ контрол върху посочения жалбоподател.
- 88 Тъй като според ЕЦБ г-н Sadr, в качеството си на притежател на квалифицирано дялово участие, което му предоставя контрол върху първия жалбоподател, повече не притежава подходящите качества по смисъла на член 14, параграф 2 и на член 23, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36, както и на националните разпоредби за транспониране на тези разпоредби, тя стига до извода, че са налице основания, за да се приеме, че посоченият жалбоподател вече не отговаря на условията, при които му е бил предоставен лицензът.
- 89 Освен това ЕЦБ по същество излага подробно основанията, поради които наличието на наказателно преследване е достатъчно в рамките на пруденциалния надзор, за да постави под въпрос репутацията на съответния акционер, като посоченият надзор, за разлика от наказателните производства, има за цел да предвиди и предотврати рисковете, а не да накаже съответните лица.

- 90 Всъщност според ЕЦБ пруденциалният надзор изисква да се прилага перспектива за прогнозиране, като се вземе предвид зависимостта на финансовите пазари от общественото доверие в участниците на финансовите пазари, така че е обосновано да се вземе предвид привличането на г-н Sadr като обвиняем. Всъщност тя счита, че въпреки липсата на влязла в сила осъдителна присъда, с посоченото повдигане на обвинение непосредствено се поставя под въпрос репутацията сред обществеността на единствения акционер на първия жалбоподател.
- 91 Това важало в още по-голяма степен, тъй като в настоящия случай разглежданото наказателно преследване е оказало влияние върху репутацията на първия жалбоподател, а то е довело до пазарна нагласа в негова вреда, което се удостоверява от значителния брой искания за изтегляне на депозити, направени след започване на наказателното преследване и представляващи над 40 % от общия размер на депозитите в баланса на посочения жалбоподател, но е довело също така и до прекратяването на кореспондентските банкови отношения.
- 92 Привличането на г-н Sadr в качеството на обвиняем впрочем е бил един от факторите за влошаване на коефициента за риск на малтийския банков сектор като цяло, установен от агенция за кредитен рейтинг, което се установявало от позоваванията на посочените наказателни преследвания, наред с други, в доклада за оценка на тази агенция.
- 93 Освен това, от една страна, ЕЦБ се позовава на писмо на главния кредитополучател на първия жалбоподател, с което се иска предсрочното прекратяване на неговия кредит, представляващ 90 % от договорите за кредит на посочения жалбоподател, което следователно го прави основен източник на приходи за последния.
- 94 От друга страна, ЕЦБ взема предвид факта, че при останалите 10 % от другите договори за кредит, които представляват пет кредита, трима кредитополучатели вече не плащат главница и лихви, докато другите двама са поискали предсрочното прекратяване на техния кредит.
- 95 Следователно обжалваното решение очевидно е било мотивирано от различните причини, описани в точки 81—94 по-горе, които поставят под въпрос целта да се гарантира стабилно и разумно управление на тази кредитна институция и целта да се гарантира сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 96 На четвърто място, в този контекст следва да се прецени дали в настоящия случай привличането съгласно правото на трета държава като обвиняем за финансови престъпления с определена тежест на акционер, който непряко притежава пълен контрол спрямо първия жалбоподател, е било в състояние да засегне репутацията му, така че да постави под въпрос финансовото състояние на институцията и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 97 Първо, що се отнася до довода на жалбоподателите, че обжалваното решение е опорочено от грешка в преценката, доколкото ЕЦБ е посочила като основание за отнемането на лиценза наличието на обвинителен акт за финансови престъпления срещу г-н Sadr, следва да се констатира, че според ЕЦБ посоченото повдигане на обвинение би могло да породни съмнения относно репутацията и дали този акционер, който притежава квалифицирано дялово участие в кредитна институция, по смисъла на член 23 от Директива 2013/36, е подходящ, и следователно относно стабилното и разумно управление на тази институция.

- 98 Важно е също да се отбележи, че ЕЦБ подчертава, че с оглед на особеностите на банковия пазар, който зависи до голяма степен от доверието на вложителите и на партньорите на дадена кредитна институция, и по-общо от доверието на обществеността, подобно съмнение трябва да се счита за достатъчно, за да обоснове намерението на компетентните органи да приемат мерки, предназначени да ограничат последиците от подобни обвинения върху управлението на съответната кредитна институция и върху стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 99 По-специално решението за отнемане на лиценза е било мотивирано с конкретните отрицателни последици, които обвинителният акт срещу акционера, който притежава непряко пълен контрол спрямо първия жалбоподател, е оказал върху репутацията на този акционер и на посочения жалбоподател, върху доверието на обществеността спрямо него и следователно върху стабилното му управление и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 100 Сред тези последици ЕЦБ посочва значителния брой искания за изтегляне на депозити, до които е довел обвинителният акт, представляващи над 40 % от общата сума на депозитите, посочена в баланса на първия жалбоподател, прекратяването на кореспондентските банкови отношения и прекратяването на договорите на главните кредитополучатели с посочения жалбоподател, но също и влошаването на коефициента за риск, определен от агенцията за кредитен рейтинг по отношение на малтийския банков сектор като цяло.
- 101 В това отношение следва да се констатира, че макар привличането като обвиняем на акционер, който притежава непряко квалифицирано дялово участие в кредитна институция, да не е достатъчно само по себе си, за да постави под въпрос нейната добра репутация, отрицателното възприемане на тази репутация от страна на обществеността и клиентите, както и от партньорите на тази кредитна институция, вследствие на повдигането на подобно обвинение, при условие че бъде доказано въз основа на конкретни доказателства, може да обоснове отнемането на лиценза на съответната институция, доколкото то може да създаде риск за посочената институция и банковия пазара в неговата цялост.
- 102 Всъщност поради значението, което се придава на доверието на обществеността в участниците на банковия пазар, отчитането на възприемането на репутацията на акционер, срещу който е повдигнато обвинение, е обосновано с оглед на целите на пруденциалния надзор, доколкото с него се допринася за постигането на целта за осигуряване на стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 103 Второ, що се отнася до довода на жалбоподателите, че ЕЦБ не е взела предвид въздействието на обвинителния акт върху стабилното и разумно управление на първия жалбоподател, следва да се уточни, че възприемането на репутацията от пазара е елемент, който трябва да се определи с оглед на обективните обстоятелства в конкретния случай.
- 104 В това отношение е важно да се подчертае, че жалбоподателите не оспорват, че привличането като обвиняем на основния акционер на първия жалбоподател е оказало отрицателно въздействие върху оценката на коефициента за риск, определен от агенцията за кредитен рейтинг по отношение на малтийския банков сектор като цяло, и е довело до изтегляне на депозитите и до прекратяване на кореспондентските банкови отношения, както и до разваляне на договорите с неговите основни кредитополучатели.

- 105 Жалбоподателите само твърдят, че разглежданият обвинителен акт е имал ограничени последици и че изтеглянето на депозитите е било изключително ограничено.
- 106 От доказателствата, представени от ЕЦБ в отговор на процесуално-организационно действие на Общия съд, обаче е видно, че положението на първия жалбоподател се е влошило значително, след като г-н Sadr е бил привлечен като обвиняем.
- 107 По-специално, както се посочва в обжалваното решение и както е видно от искането за прекратяване на кредита на основния кредитополучател, но също и от разрешението на MFSA до първия жалбоподател да приеме предсрочното погасяване на този кредит, предоставени от ЕЦБ, посоченият жалбоподател е загубил по-голямата част от своя кредитен портфейл и следователно възможността си да реализира приходи.
- 108 Освен това, както е посочено в обжалваното решение и както става ясно от исканията от няколко вложители за закриване на сметки и прехвърляне на съответните средства, представени от ЕЦБ, първият жалбоподател е получил значителен брой искания за оттегляне от страна на вложителите.
- 109 Затрудненията, свързани с капитализацията и наличните средства на първия жалбоподател, също така са признати от членовете на изпълнителния съвет в писмото им от 10 май 2018 г. до компетентното лице, както и исканията за изтегляне на депозити от трима вложители, които са представени от ЕЦБ. В това писмо ръководителите дори предвиждат в разумен срок на всички вложители да бъдат възстановени съответните суми.
- 110 Впрочем, дори да се предположи, че изтеглянето на депозити е било по-ограничено от това, което ЕЦБ е приела, както поддържат жалбоподателите, останалите констатирани последици във всички случаи са достатъчни, за да се докаже, че разглежданото привличане като обвиняем, доколкото засяга репутацията на единствения акционер на първия жалбоподател, така както е възприета от обществеността, е имало значителни отрицателни последици за стабилното управление на този жалбоподател и за стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 111 Следователно, тъй като привличането като обвиняем на г-н Sadr е засегнало личната му репутация и тази на първия жалбоподател, на който той е единствен акционер, и е довело до редица отрицателни последици, поставящи под въпрос стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки, доводът на жалбоподателите, изведен от това, че ЕЦБ не е взела предвид въздействието на разглеждания обвинителен акт върху стабилното и разумно управление на посочения жалбоподател, също трябва да се отхвърли.
- 112 Всъщност, както следва от точки 99—111 по-горе, ЕЦБ се основава на съвкупност от обстоятелства и отрицателни последици, които са настъпили последователно вследствие на разглеждания обвинителен акт и които на обективно основание разкриват отрицателното възприемане от клиентите на репутацията на неговия акционер и липсата им на доверие в първия жалбоподател вследствие на този акт, което създава риск за посочения жалбоподател и за финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.

- 113 Така, като се има предвид необходимостта да се осигури стабилно и разумно управление на кредитните институции и да се гарантира сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки, ЕЦБ не е допуснала грешка, като е приела, че поради привличането на г-н Sadr като обвиняем и свързаното с това възприятие за репутацията му от вложителите и кредитополучателите на първия жалбоподател, което се е изразило в сериозни отрицателни последици за положението на последния, липсата на добра репутация на този акционер, така както е възприета на банковия пазар, обосновава отнемането на лиценза на посочения жалбоподател за извършване на дейност на кредитна институция.
- 114 Трето, що се отнася до довода на жалбоподателите, че ЕЦБ е трябвало да разгледа действията, за които е било повдигнато обвинение в разглеждания обвинителен акт, и действителните факти, от една страна, следва да се констатира, че ЕЦБ няма правомощия да извършва наказателно разследване и не може да се намесва в дейността на органите, които имат такива правомощия. От друга страна, да се задължи ЕЦБ да извърши фактически проверки на обвинителен акт, преди да вземе мерките, предназначени да ограничат рисковете за пазара, породени от кредитна институция, чийто акционер е бил привлечен като обвиняем по подозрения за финансови престъпления, по отношение на които вече са започнали да се проявяват отрицателни последици, би противоречало на целта на член 4, параграф 1, буква а) и на член 14, параграф 5 от Регламент № 1024/2013, както и на член 14, параграф 2 и на член 23 от Директива 2013/36, които предполагат предприемането на бързи и ефективни превантивни действия.
- 115 В това отношение е важно да се подчертае, че жалбоподателите не оспорват фактите, довели до обвинителния акт, а само твърдят, че те не са незаконосъобразни в правото на Съюза и че тяхната незаконосъобразност в правото на съответната трета държава поражда съмнения.
- 116 С оглед обаче на конкретните отрицателни последици за първия жалбоподател и малтийския банков сектор, които вече са се проявили, ЕЦБ не може основателно да бъде упрекната, че не е взела предвид факта, че разглежданият обвинителен акт се отнасял до нарушения на правилата относно санкциите, които Съединените щати са наложили на Ислямска република Иран, тъй като наказуемото поведение можело да не е незаконосъобразно от гледна точка на правото на Съюза или тъй като ставало въпрос за изцяло технически нарушения, по отношение на които можело да се породят съмнения.
- 117 Всъщност, дори да се предположи, че действията, които са обосנוвали привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати, не са незаконосъобразни съгласно правото на Съюза или дори съгласно правото на съответната трета държава, най-важният елемент, който трябва да се вземе предвид, не е, както твърди ЕЦБ на страница 8 от обжалваното решение, основателността на преследването, което се посочва в разглеждания обвинителен акт, което впрочем не спада към нейната компетентност, а последиците от посоченото преследване върху репутация на г-н Sadr, върху положението на първия жалбоподател и върху банковия пазар в неговата цялост.
- 118 Всъщност ЕЦБ преценява репутацията на акционера на първия жалбоподател, така както е възприета от обществеността и както съответните участници са реагирани на привличането като обвиняем на този акционер, без да вземе предвид неговата обоснованост съгласно правото на съответната трета държава или на правото на Съюза.

- 119 Това не променя факта, че в подобна хипотеза ЕЦБ следва евентуално да вземе предвид всички доказателства, представени в рамките на административното производство, които биха могли да докажат липсата на въздействие на подобно преследване върху репутация или управлението на съответната институция и които евентуално биха могли да произтичат от злоумишления характер или от явната неоснователност на подобно преследване.
- 120 Четвърто, по същите съображения и противно на твърденията на жалбоподателите, не може да се счита, че с приемането на обжалваното решение ЕЦБ е признала или е допуснала изпълнението на санкциите, приети от Съединените щати срещу операторите, които извършват търговия с Иран, по смисъла на член 4 от Регламент (ЕО) № 2271/96 на Съвета от 22 ноември 1996 година относно защитата срещу последиците от извънтериториалното прилагане на законодателство, прието от трета страна, и действията, предприети на основание това законодателство или произтичащи от него (ОВ L 309, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 10, том 1, стр. 75), последно изменен с Делегиран регламент (ЕС) 2018/1100 на Комисията от 6 юни 2018 година за изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 2271/96 (ОВ L 199 I, 2018 г., стр. 1).
- 121 Пето, жалбоподателите твърдят, че установените в обжалваното решение последици произтичат не само от разглеждания обвинителен акт, а и от надзорните мерки, приети от MFSA вследствие на този обвинителен акт.
- 122 Независимо от въздействието на мерките на MFSA, ЕЦБ обаче не може основателно да бъде упрекната, че е направила изводи от отрицателните последици за управлението на първия жалбоподател и за банковия пазар, които вече са настъпили вследствие на разглеждания обвинителен акт, като е отнела лиценза на посочения жалбоподател.
- 123 Шесто, противно на твърденията на жалбоподателите, е без значение, че към момента на приемане на обжалваното решение вероятното влияние на г-н Sadr временно е било преустановено от надзорните мерки, приети от MFSA поради лишаването му от право на глас.
- 124 Всъщност поради временния си характер мерките на MFSA не биха могли да отстранят трайно влиянието на съответния акционер върху управлението на първия жалбоподател.
- 125 Освен това обжалваното решение не е мотивирано единствено от рисковете, пред които съответният акционер би могъл да се изправи при управлението на първия жалбоподател, а и от наличието на конкретни отрицателни последици за репутацията и стабилното управлението на този жалбоподател, които разглежданият обвинителен акт вече е предизвикал, независимо от това какво решение би взел този акционер.
- 126 Следователно доводът на жалбоподателите, че ЕЦБ не е взела предвид премахването на възможното влияние на съответния акционер върху първия жалбоподател, което би лишило от релеванност репутацията му, трябва да се отхвърли.
- 127 Седмо, с оглед на конкретните отрицателни последици, претърпени от първия жалбоподател и посочени в обжалваното решение, твърденията на жалбоподателите, че повдигнатите срещу г-н Sadr обвинения не са свързани с посочения жалбоподател, а релевантните факти предхождат съществуването му, трябва да се отхвърлят като неотносими.

- 128 Осмо, що се отнася до довода на жалбоподателите, че позоваването на изтеглянето на депозити не е релевантно, тъй като отнемането на лиценза се основава на това дали акционер, който притежава непряко контрола върху първия жалбоподател, е подходящ, а не на липсата на налични средства или недостиг на собствени средства, този довод не би могъл да се приеме, доколкото посочените изтегляния на депозити са определени като конкретни отрицателни последици, последвали от свързаните с репутацията и управлението проблеми, пред които се е изправил въпросният жалбоподател, и настъпили във връзка с обвинителния акт, който засяга този непряк акционер, а не поради риска от липсата на налични средства или от недостиг на собствени средства.
- 129 Девето, както бе установено в точка 71 по-горе и противно на твърденията на жалбоподателите, член 14, параграф 2 от Директива 2013/36 във връзка с член 18 от нея прави критериите, използвани с цел преценка дали придобиването на квалифицирано дялово участие в кредитна институция трябва да бъде разрешено, приложими към преценката на възможността за издаване или отнемане на лиценз за извършване на дейност на кредитна институция.
- 130 При това положение ЕЦБ не може основателно да бъде упрекната, че при тълкуването на понятието „репутация“ се е основала на насоките на ЕБО относно придобиването на квалифицирано дялово участие в подкрепа на своята обосновка.
- 131 От посочените в точка 130 по-горе разпоредби или от разпоредбите на Директива 2013/36 обаче не следва, че към процедурата, която трябва да се следва при отнемане на лиценза, се прилагат същите изисквания като процедурата, която трябва да се следва при подаването на заявления за издаване на разрешение за квалифицирани дялови участия.
- 132 Следователно, противно на твърденията на жалбоподателите, обжалваното решение не е опорочено от грешка, тъй като е прието вследствие на процедура за отнемане на лиценз, при която не били спазени изискванията по-специално относно сроковете, предвидени за процедурата по издаване на разрешение за квалифицирани дялови участия, тъй като тези изисквания не могат да се приложат по аналогия към процедурата за отнемане на лиценз, за която такива изисквания не са предвидени.
- 133 Поради това с оглед на всички елементи, които са констатирани в обжалваното решение, за да се установи, от една страна, липсата на добра репутация на акционера на първия жалбоподател, по-специално с оглед на възприемането му от съответните потребители, и от друга страна, отрицателните последици, които това възприемане е оказало върху посочения жалбоподател, взети заедно, доводите на жалбоподателите, че обжалваното решение е опорочено от грешка в преценката, доколкото ЕЦБ е обосновала отнемането на лиценза с наличието на обвинителен акт за финансови престъпления срещу г-н Sadr, следва да се отхвърлят.
- 134 Следователно второто основание следва да се отхвърли.

3. По третото основание: неупражняване от страна на ЕЦБ на правото ѝ на преценка или неправилно упражняване на това право

- 135 Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение е опорочено, доколкото ЕЦБ не е упражнила правото си на преценка или го е упражнила неправилно.

- 136 Според жалбоподателите фактът, че ЕЦБ е решила да отнеме лиценза, предполага, че тя е приела, че не разполага с право на преценка, че само е потвърдила представения от MFSA свършен факт и че е променила становището си, след като първоначално е стигнала до заключението, че отнемането на лиценза не е обосновано.
- 137 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 138 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че фактът, че ЕЦБ е решила да отнеме лиценза, и фактът, че е възприела предложението на MFSA, не би могло да докажат, че ЕЦБ не е упражнила правото си на преценка.
- 139 По-нататък, следва да се констатира, че както е видно от страници 5—12 от обжалваното решение, ЕЦБ е извършила подробен собствен анализ на положението на първия жалбоподател и не се е ограничила до това да изведе последиците от решенията на MFSA.
- 140 Следователно ЕЦБ не може основателно да бъде упреknата, противно на твърденията на жалбоподателите, че е потвърдила представения от MFSA свършен факт и че не е упражнила правото си на преценка.
- 141 Накрая, дори да се предположи, че в хода на административното производство ЕЦБ е променила становището си, това обстоятелство не може да докаже, че тя не е упражнила или че неправилно е упражнила правото си на преценка.
- 142 Напротив, фактът, че ЕЦБ е разглеждала различни решения, ако се приеме за доказан, по-скоро потвърждава, че тя действително е извършила преценка, а не се е задоволила с това да установи последиците от решенията на MFSA.
- 143 Следователно жалбоподателите не са доказали, че ЕЦБ не е упражнила правото си на преценка или че го е упражнила неправилно.
- 144 Следователно третото основание трябва да се отхвърли.

4. По четвъртото основание: липса на разглеждане на релевантните факти и на безпристрастна и обективна преценка на тези факти

- 145 Жалбоподателите по същество поддържат, че ЕЦБ не е разгледала релевантните факти безпристрастно и обективно, понеже не е преценила действителните последици от привличането като обвиняем на г-н Sadr върху репутацията на първия жалбоподател или не е разграничила въпросните факти от последиците от приетите от MFSA мерки и от публичните изявления на ЕЦБ, тъй като обжалваното решение се основава на заключения на MFSA, при които се прави позоваване на твърдения на правоприлагащите органи в Съединените щати, които са само предварителни и са твърде общи.
- 146 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 147 В това отношение е достатъчно да се констатира, че в подкрепа на четвъртото основание жалбоподателите само повтарят доводите, изложени в подкрепа на второто основание.
- 148 Следователно поради същите съображения като изложените в точки 62—134 по-горе четвъртото основание трябва да се отхвърли.

5. По петото основание: нарушение на принципа на пропорционалност

- 149 Жалбоподателите твърдят, че обжалваното решение противоречи на принципа на пропорционалност, тъй като по същество съображенията относно пропорционалността нямат връзка с основанието за отнемане на лиценза, а именно привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати, доколкото относителното влияние на този акционер не обосновава да се приеме, че привличането му като обвиняем представлява риск за управлението на първия жалбоподател, и доколкото ЕЦБ не е извършила правилна преценка с цел приемането на други по-малко ограничителни решения от отнемането на лиценза.
- 150 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 151 В обжалваното решение ЕЦБ най-напред посочва, че целта на отнемането на лиценза е да се прекрати неспазването на закона от първия жалбоподател и да се предотвратят вредите за вложителите и другите кредитори на този жалбоподател, както и за националния банков сектор в неговата цялост, които биха могли да произтекат от загубата от страна на основния акционер на посочения жалбоподател на качеството му да е подходящ.
- 152 Освен това с оглед на баланса и на вредите, настъпили за репутацията на първия жалбоподател, ЕЦБ приема, че продажбата на този жалбоподател на трето лице няма реални шансове за успех по-специално поради твърде вероятната му липса на стойност за целите на франчайзинга.
- 153 В това отношение ЕЦБ уточнява, че взема предвид влошаването на ситуацията относно капитала на първия жалбоподател, както и относно наличните средства на последния, свързано с увреждането на репутацията му с оглед на негативното медийно отразяване, пред което е бил изправен, и се основава на информация, предоставена от компетентното лице по искане на MFSA, която по същество удостоверява липсата на жизнеспособност на първия жалбоподател.
- 154 ЕЦБ се позовава и на писмо на главния кредитополучател на първия жалбоподател, в което с оглед на фактите, посочени по-специално в обвинителния акт, се иска предсрочното прекратяване на кредит, представляващ 90 % от договорите за кредит на посочения жалбоподател и следователно основният източник на приходи на последния.
- 155 Освен това ЕЦБ взема предвид факта, че при останалите 10 % от другите договори за кредит на първия жалбоподател, които представляват пет кредита, трима кредитополучатели вече не плащат главницата и лихвите, докато другите двама са поискали предсрочното прекратяване на техните кредити.
- 156 ЕЦБ също така подчертава, че шансовете на първия жалбоподател да бъде рефинансиран, изглеждат твърде ограничени, тъй като кредитният портфейл на последния от 159 милиона евро през март 2017 г. е намалял на 66 милиона евро през март 2018 г., че той е пострадал от негативно медийно отразяване поради привличането на г-н Sadr като обвиняем и от проведено от ЕБО разследване относно евентуални нарушения на закона от малтийските органи при осъществяването на надзор спрямо него и че прекратяването на голяма част от отношенията му с кореспондентски банки го е принудило да прехвърли притежаваните с тези други банки средства в Bank Ċentrali ta' Malta (Централната банка на Малта).

- 157 По-нататък ЕЦБ посочва, че от предоставената от компетентното лице информация по същество следва, че ситуацията относно капитала на първия жалбоподател се влошава, че той е лишен от източници на финансиране и няма много възможности за намирането на нови такива и че положението с наличните му средства остава несигурно.
- 158 Накрая, след като посочва, че приетите от MFSA мерки не биха могли да подобрят това положение и да възстановят жизнеспособността на първия жалбоподател, но също и че последният търпи ежемесечни оперативни загуби, ЕЦБ приема, че с оглед на риска за вложителите и кредиторите на посочения жалбоподател всяка друга еквивалентна надзорна мярка, приложена в разумен период от време, трябва да се счита за нереалистична.
- 159 Въз основа на това ЕЦБ стига до извода, че е необходимо лицензът на първия жалбоподател да бъде отнет.
- 160 Следователно отнемането на лиценза на първия жалбоподател е счетено за пропорционално, с мотива че тази мярка е била необходима с оглед на финансовите затруднения, тежестта на нарушенията и липсата на жизнеспособност на посочения жалбоподател, произтекли от факта, че единственият му акционер вече не отговарял на условието за репутация предвид начина, по който тя се възприема от обществеността, за да се гарантира целта за възстановяване на законосъобразността, да се осигури стабилното му управление, да се намалят рисковете за вложителите и за кредиторите му, както и рисковете за финансовата система в рамките на Съюза и в Малта.
- 161 Освен това е счетено, че целта, преследвана с отнемането на лиценза на първия жалбоподател, не може да бъде постигната с други пруденциални мерки или чрез продажбата на трети лица поради накърняване на репутацията, липсата на стойност и трудностите, свързани с финансирането и ликвидността на посочения жалбоподател.
- 162 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика принципът на пропорционалност изисква актовете на институциите на Съюза да бъдат годни да гарантират осъществяването на легитимните цели, преследвани от съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за осъществяването на тези цели (вж. решение от 16 юни 2015 г., Gauweiler и др., C-62/14, EU:C:2015:400, т. 67 и цитираната съдебна практика).
- 163 На първо място, що се отнася до целта, преследвана с отнемането на лиценза на първия жалбоподател, достатъчно е да се отбележи, че обжалваното решение преследва по-специално легитимната цел, предвидена от разглежданата правна уредба, да осигури стабилното и разумно управление на кредитните институции, както и да гарантира сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 164 Тъй като не става въпрос за единствената преследвана цел, доводът на жалбоподателите относно твърдения абстрактен характер на целта за възстановяване на законността не може да постави под въпрос законосъобразността на обжалваното решение.
- 165 На второ място, що се отнася до това дали обжалваното решение е годно да гарантира осъществяването на целите, състоящи се в осигуряване на стабилно и разумно управление на кредитните институции, както и в гарантиране на сигурността и стабилността на

- финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки, достатъчно е да се констатира, че отнемането на лиценза на дадена кредитна институция, доколкото то възпрепятства тази институция да продължи да упражнява дейността си, може да допринесе за постигането на целта да се избегне възможността управлението на тази кредитна институция да не бъде нито стабилно, нито разумно, и да се избегне възможността дейността ѝ да пороци риск за сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 166 На трето място, поради това следва да се провери дали обжалваното решение е надхвърлило необходимото за постигането на тези цели.
- 167 В това отношение жалбоподателите изтъкват, че преследваните цели са могли да бъдат постигнати по по-пропорционален начин, от една страна, чрез продажбата на първия жалбоподател на трето лице и от друга страна, чрез публични изявления на ЕЦБ, целящи по същество да се намалят до минимум последиците от привличането в качеството на обвиняем на акционера на посочения жалбоподател.
- 168 Първо, що се отнася продажбата на трето лице, ЕЦБ приема, че с оглед на исканията за изтегляне на депозити, на прекратяването на кореспондентските банкови отношения, което е принудило първия жалбоподател да прехвърли общо притежаваните от него средства на Bank Ċentrali ta' Malta, на твърде голямата вероятност да липсва стойност за целите на франчайзинга и на липсата на жизнеспособност, на влошаването на ситуацията относно капитала и наличните средства, както и на прекратяването на договорите на основните кредитополучатели на този жалбоподател, продажбата на последния на трето лице не е имала реални шансове за успех.
- 169 Жалбоподателите обаче не оспорват, че до първия жалбоподател са били подадени искания за изтегляне на депозити, а само техният размер. Те не оспорват също така и прекратяването на кореспондентските банкови отношения, прехвърлянето на средствата на първия жалбоподател на Bank Ċentrali ta' Malta и напускането на основните му кредитополучатели, които представлявали основният му източник на финансиране.
- 170 Жалбоподателите единствено твърдят, че исканията за изтегляне на депозити били изключително ограничени и че съгласно независими оценки първият жалбоподател имал стойност за целите на франчайзинга, бил жизнеспособен и имал добри резултати.
- 171 Жалбоподателите обаче не биха могли основателно да твърдят, че първият жалбоподател бил жизнеспособен, имал стойност за целите на франчайзинга и добри резултати, като същевременно признават, че е загубил основните си кредитополучатели и основните си източници на финансиране и че е трябвало да посрещне искания за изтегляне на влогове и прекратяване на отношенията с кореспондентските банки, довели до прехвърлянето на неговите средства на Bank Ċentrali ta' Malta.
- 172 На второ място, що се отнася до възможността ЕЦБ да направи публични изявления, за да може по същество да се намалят до минимум последиците от разглеждания обвинителен акт върху първия жалбоподател, налага се изводът, че с оглед на накърняването на репутацията на акционера на посочения жалбоподател и следователно на репутацията на последния, както и на значителните финансовите затруднения, които са последвали от привличането на този акционер като обвиняем и преди приемането на обжалваното

- решение, такива изявления не биха могли да представляват алтернативна мярка, годна да осъществи целите за стабилно и разумно управление на този жалбоподател и за сигурност и стабилност на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 173 Следователно ЕЦБ не може основателно да бъде упрекната, че не е предвидила такива алтернативни мерки.
- 174 С оглед на гореизложеното не може да се приеме, че обжалваното решение надхвърля необходимото за постигането на преследваните цели.
- 175 На четвърто място, жалбоподателите изтъкват група доводи, изведени от грешки при прилагане на правото, от нарушение на задължението за мотивиране и от грешка в преценката.
- 176 Най-напред, жалбоподателите поддържат, че обжалваното решение „не разглежда“ въпроса дали отнемането на лиценза е пропорционално, тъй като става дума за банка, която има непряк акционер, за когото се твърди, че вече няма изискуемата пригодност, тъй като срещу него е повдигнато обвинение в Съединените щати.
- 177 Достатъчно е обаче да се констатира, че представените в обжалваното решение обяснения (вж. т. 152—160 по-горе) по ясен и недвусмислен начин излагат съображенията на ЕЦБ и дават възможност както на жалбоподателите да се запознаят с основанията за отнемане на лиценза на първия жалбоподател, така и на Общия съд да упражни своя контрол (вж. т. 161—171 по-горе).
- 178 По-нататък, жалбоподателите поддържат, че изтъкнатите обстоятелства относно финансовото положение на първия жалбоподател са неоснователни и недоказани с оглед на посочения мотив, тоест липсата на подходяща пригодност на основния му акционер.
- 179 Този довод по същество възпроизвежда довода на жалбоподателите, че ЕЦБ не е проверила или не е доказала, че обвинителният акт на акционера на първия жалбоподател е повлиял върху репутацията на този акционер и върху репутацията на посочения жалбоподател, което може да обоснове отнемането на лиценза на последния.
- 180 Както обаче следва от анализа на второто основание и от точки 160, 161 и 172 по-горе, тъй като е взела предвид отрицателните последици, претърпени от първия жалбоподател, ЕЦБ не може основателно да бъде упрекната, че не е доказала връзката между въпросното повдигане на обвинение и посочените в обжалваното решение финансови затруднения на този жалбоподател, които произтичат от репутацията на съответния акционер и възприемането на тази репутация от обществеността.
- 181 Освен това жалбоподателите поддържат, че обжалваното решение не отчита в достатъчна степен слабото влияние на съответния акционер върху управлението на първия жалбоподател и на риска, който той представлява за това управление.
- 182 Както обаче следва от точки 124—126 по-горе, ЕЦБ не може основателно да бъде упрекната, че не е взела предвид липсата на влияние на г-н Sadr вследствие на лишаването му от страна на MFSA от правото му на глас, поради временния характер на тази мярка.

- 183 Всъщност с оглед на вече претърпените от първия жалбоподател конкретни отрицателни последици с този довод не може да докаже, че отнемането на лиценза не може да се приеме за необходимо само поради факта че поради лишаването му от право на глас преди приемането на обжалваното решение акционерът на посочения жалбоподател е имал слабо влияние.
- 184 Накрая, що се отнася до довода на жалбоподателите, че ЕЦБ си противоречи, тъй като по делото относно управителя на Латвийската централна банка, по което е постановено решение от 26 февруари 2019 г., Rimšēvičs и ЕЦБ/Латвия (С-202/18 и С-238/18, ЕУ:С:2019:139), тя е поддържала пред Съда, противно на това, което е приела в обжалваното решение, че официалното повдигане на обвинение за корупция не представлявало основание обвиненото лице да бъде освободено от длъжността си, и е настоявала да се представят конкретни доказателства, достатъчно е да се констатира, че това дело няма същия предмет като настоящото дело и не се отнася до оценка на репутация и пригодността на акционер на дадена кредитна институция, нито до последиците от това за тази институция.
- 185 Следователно петото основание трябва да се отхвърли.

6. По шестото основание: нарушение на принципа нето auditur

- 186 Според жалбоподателите по същество основните трудности на първия жалбоподател са възникнали най-вече поради актовете на MFSA, и по-специално поради неуместната реакция на последния при привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати, както и поради липсата на действия от страна на ЕЦБ. Те считат, че проблемите с репутацията на посочения жалбоподател се дължат главно на публичните изявления и на изтичането на информация от MFSA и от ЕЦБ. Така ЕЦБ не би трябвало да може да се позовава в подкрепа на обжалваното решение на последиците от собственото си неправомерно поведение, поради това че не е изпълнила правилно своите задължения.
- 187 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 188 В това отношение, както следва от точка 53 по-горе, ЕЦБ не е длъжна самата тя да упражнява пряк надзор над дадена кредитна институция и следователно не може основателно да бъде упрекната в липсата на действия от нейна страна. Следователно не може да се приеме, че тя не е изпълнила правилно своите задължения в това отношение.
- 189 Следователно фактът, че ЕЦБ не е решила сама да упражни прекия надзор над първия жалбоподател, не може да доведе до незаконосъобразност на обжалваното решение.
- 190 Освен това трябва да се припомни, че както следва от точки 45—53 по-горе, обстоятелството, че актове на MFSA, които не са приети в рамките на процедурата, довела до приемането на обжалваното решение, са незаконосъобразни, не може да доведе до незаконосъобразност на посоченото решение, доколкото не става въпрос за актове, които са подготвителни по отношение на посоченото решение.

- 191 Накрая, що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че проблемите с репутацията на първия жалбоподател се дължат главно на публичните изявления и на изтичането на информация от MFSA и от ЕЦБ, достатъчно е да се констатира, че те не посочват никакво изявление или изтичане на информация в подкрепа на твърдението си, така че тези твърдени факти и последиците, които те искат да изведат от тях, не са доказани.
- 192 Поради това доводите относно нарушение на принципа *nemo auditur* трябва да бъдат отхвърлени.
- 193 Следователно шестото основание трябва да се отхвърли.

7. По седмото основание: нарушение на правото на презумпция за невинност

- 194 Според жалбоподателите ЕЦБ е нарушила правото на първия жалбоподател да се ползва от презумпция за невинност, като се е основала на разглеждания обвинителен акт, без да провери свързаните с този акт факти и като го е тълкувала неправилно.
- 195 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 196 В това отношение трябва да се припомни, че принципът на презумпцията за невинност, закрепен в член 6, параграф 2 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г., и в член 48, параграф 1 от Хартата на основните права, представлява основно право, което предоставя на частноправните субекти права, спазването на които е гарантирано от съда на Съюза (вж. решение от 2 септември 2009 г., *El Morabit/Съвет*, T-37/07 и T-323/07, непубликувано, EU:T:2009:296, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 197 Принципът на презумпцията за невинност изисква всяко лице, обвинено в извършване на престъпление, да се смята за невинно до доказване на вината му в съответствие със закона. Посоченият принцип допуска приемането на мерки, които нямат за цел образуването на наказателно производство срещу съответното лице (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 13 септември 2013 г., *Anbouba/Съвет*, T-592/11, непубликувано, EU:T:2013:427, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 198 Следователно принципът на презумпцията за невинност допуска приемането на мерки, които не представляват санкция и не включват никакво обвинение с наказателноправен характер (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 14 януари 2015 г., *Gossio/Съвет*, T-406/13, непубликувано, EU:T:2015:7, т. 97), както и приемането на мерки, които не представляват фактическа констатация, че действително е извършено престъпление (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 18 май 2017 г., *Makhlouf/Съвет*, T-410/16, непубликувано, EU:T:2017:349, т. 125 и цитираната съдебна практика).
- 199 Следователно трябва да се провери дали с оглед на тези принципи доводите на жалбоподателите позволяват да се приеме, че презумпцията за невинност по отношение на първия жалбоподател е била нарушена.
- 200 Първо, липсата на преразглеждане на фактите, свързани с съответния обвинителен акт, не позволява да се приеме, че презумпцията за невинност е била нарушена по отношение на първия жалбоподател.

- 201 Всъщност ЕЦБ ясно посочва в обжалваното решение, че разглежданият обвинителен акт съдържа твърдения.
- 202 Следователно не може да се приеме, че обжалваното решение включва обвинение с наказателноправен характер или представлява фактическа констатация, че действително е извършено престъпление по смисъла на съдебната практика, припомнена в точки 197 и 198 по-горе.
- 203 При тези обстоятелства фактът, че ЕЦБ не е преразгледала фактите, съдържащи се в разглеждания обвинителен акт, не може да докаже нарушение на принципа на презумпцията за невиновност.
- 204 В това отношение следва да се подчертае, че пруденциалният надзор, който има за цел да осигури стабилното управление на кредитните институции и да гарантира сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки, преследва различни цели от целите на наказателното преследване, които са насочени към санкциониране на наказуемите от закона деяния.
- 205 Така най-важния елемент, който трябва да се вземе предвид, не е основателността на преследването, което се посочва в разглеждания обвинителен акт, по отношение на който ЕЦБ не е изразила становище, а последиците от това преследване за репутацията на първия жалбоподател и на неговия единствен акционер, както и за стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 206 Второ, що се отнася до довода на жалбоподателите, че ЕЦБ не е доказала, че твърдените нарушения на пруденциалните изисквания действително са били извършени, следва да се отбележи, че този довод се припокрива с твърдението за грешки в преценката, посочени в подкрепа на второто и четвъртото основание.
- 207 Ето защо този довод трябва да се отхвърли по същите съображения като изложените в точки 62—134 по-горе.
- 208 Следователно седмото основание трябва да се отхвърли.

8. По осмото основание: нарушение на принципа на равно третиране

- 209 Жалбоподателите се позовават на дискриминация, произтичаща от това, че никоя друга банка, притежавана от малтийски гражданин, на чиито акционери или ръководители официално са били повдигнати обвинения, не е била третирана по същия начин, както и че в обжалваното решение не се съдържа сравнителен анализ във връзка с това.
- 210 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 211 Следва да се припомни, че принципът на равно третиране или на недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (решение от 15 април 2010 г., Gualtieri/Комисия, C-485/08 P, EU:C:2010:188, т. 70).

- 212 В това отношение жалбоподателите само твърдят, без обаче да представят каквото и да било доказателство за подобно твърдение, че на много акционери и дори ръководители на много банки властите официално са повдигнали обвинения, без това да е засегнало тяхното положение. В този смисъл е достатъчно да се констатира, че те не са доказали, че друга банка, притежавана от малтийски гражданин, срещу чиито акционери или ръководители официално са били повдигнати обвинения за финансови престъпления, е била третирана по различен начин.
- 213 Освен това от принципа на равно третиране не следва, че за да обоснове спазването на посочения принцип, ЕЦБ е длъжна да включи в мотивите на всяко от решенията си с пруденциален характер сравнителен анализ, в който евентуално да се представят други институции в сходно положение и мерките, които тя е решила да приеме по отношение на тях.
- 214 Поради това доводът, изведен от липсата на сравнителен анализ в обжалваното решение, също трябва да се отхвърли.
- 215 Следователно осмото основание трябва да се отхвърли.

9. По деветото основание: нарушение на член 19 и на съображение 75 от Регламент № 1024/2013 и злоупотреба с власт

- 216 Според жалбоподателите хронологията на приемането на решенията на MFSA и на ЕЦБ, предполагаемата формулировка на критики и неверни твърдения от опозиционна партия и от някои медии, но също и от MFSA и ЕБО, и съмнителните обстоятелства при назначаването на компетентното лице, както и обстоятелствата по случая като цяло и липсата на правдоподобна обосновка в обжалваното решение давали основания да се смята по същество, че MFSA не е разгледал по подходящ начин привличането на г-н Sadr като обвиняем.
- 217 От това жалбоподателите достигат до извода, че желанието MFSA да бъде считан като ефективен регулаторен орган, както и намерението за създаване на доходоносна задача за едно консултантско дружество, с което определеното компетентно лице има връзки, са били истинските мотиви, които стоят в основата на предприетите от MFSA мерки и следователно на обжалваното решение, а това показва наличието на нарушение от страна на ЕЦБ на задължението ѝ да бъде независима, както и злоупотреба с власт.
- 218 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 219 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно член 19 от Регламент № 1024/2013 ЕЦБ и националните компетентни органи, действащи в рамките на единния надзорен механизъм, действат независимо при изпълнението на възложените им с посочения регламент задачи. Що се отнася до съображение 75 от този регламент, в него се посочва, че за да изпълнява ефективно своите надзорни задачи, ЕЦБ следва да упражнява възложените ѝ надзорни задачи напълно независимо, по-специално от нежелано политическо влияние и от намеса от страна на финансовия сектор, които биха засегнали оперативната ѝ независимост.

- 220 Важно е също да се припомни, че даден акт е опорочен поради злоупотреба с власт само ако въз основа на обективни, относими и непротиворечиви доказателства изглежда, че е бил приет с единствената или поне определяща цел да постигне различни от изложените в него цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства (решение от 10 март 2005 г., Испания/Съвет, С-342/03, EU:C:2005:151, т. 64).
- 221 Поради това следва да се провери дали доводите на жалбоподателите позволяват да се приеме, че обжалваното решение е прието в нарушение на член 19 и на съображение 75 от Регламент № 1024/2013 и дали в тях се съдържат обективни, относими и непротиворечиви доказателства, че това решение е прието с определящата цел да постигне различни от изложените в него цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства.
- 222 В самото начало следва да се констатира, че доводите на жалбоподателите се отнасят изключително до преследването на цели, различни от целите, преследвани с разглежданата правна уредба от MFSA, и до твърдяна липса на независимост на този национален орган и че те поддържат, че подобни обстоятелства могат да доведат до незаконосъобразност на обжалваното решение.
- 223 Дори обаче да се предположи, че MFSA не е изпълнил задължението си за независимост и е преследвал цели, различни от обявените, от това не може да се направи извод, че обжалваното решение е опорочено от същите пороци.
- 224 Всъщност съгласно член 4, параграф 1, буква а) от Регламент № 1024/2013 единствено ЕЦБ е компетентна да издава и да отнема лицензи на кредитните институции.
- 225 Следователно решенията на ЕЦБ се приемат въз основа на самостоятелна преценка, различна от тази на MFSA, в зависимост от всички релевантни обстоятелства, включително елементите, съдържащи се в решението с предложението на MFSA.
- 226 Тъй като от това следва, че ЕЦБ не е длъжна да се съобрази с решението за предложение на MFSA, твърдените нарушения на MFSA не биха могли да се определят като липса на независимост от страна на ЕЦБ и следователно като нарушение на член 19 и на съображение 75 от Регламент № 1024/2013.
- 227 Освен това трябва да се констатира, че жалбоподателите не изтъкват никакъв елемент, който въз основа на обективни, относими и непротиворечиви доказателства да покаже, че обжалваното решение е прието от ЕЦБ с единствената или поне определяща цел да постигне различни от изложените в него цели или да се избегне процедура, специално предвидена от Договора, за да се противодейства на конкретните обстоятелства.
- 228 Освен това, както следва от анализа на второто основание, обжалваното решение е прието от ЕЦБ с цел да се гарантира сигурността и стабилността на финансовата система в рамките на Съюза и в отделните държави членки.
- 229 Поради това жалбоподателите не са доказали, че обжалваното решение е преследвало цели, различни от целите, преследвани от релевантната правна уредба.
- 230 Следователно деветото основание трябва да се отхвърли.

10. По десетото основание: нарушение на правото на защита, и по-конкретно на правото на изслушване

- 231 Най-напред, жалбоподателите твърдят, че правото на защита и правото на изслушване на първия жалбоподател са нарушени, тъй като той е бил лишен от своето законно представителство и от ефективно представителство поради назначаването на компетентното лице, което в хода на административното производство било счетено за единствен представител на посочения жалбоподател.
- 232 Въз основа на това жалбоподателите стигат до извода, че правото на изслушване на първия жалбоподател не е било спазено, тъй като е било предоставено на компетентното лице, въпреки че е трябвало да бъде предоставено на лицата с ръководни функции на посочения жалбоподател.
- 233 Освен това лицата с ръководни функции на първия жалбоподател нямали достъп до държаните от посочения жалбоподател документи и до компютърните системи, нито до финансовите му средства, което не позволявало на последния да подкрепи с доказателства твърденията си относно неговата стойност и спазването на нормативните изисквания. Жалбоподателят също така не е могъл и все още не може да финансира законното си представителство.
- 234 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.
- 235 В това отношение, на първо място, следва да се отбележи, че правото на защита, сред които е и правото на изслушване, е сред основните права, които са неразделна част от правния ред на Съюза и са закрепени в Хартата на основните права (вж. в този смисъл решения от 23 септември 2015 г., Cerafogli/ЕЦБ, T-114/13 P, EU:T:2015:678, т. 32 и цитираната съдебна практика и от 5 октомври 2016 г., ECDC/CJ, T-395/15 P, непубликувано, EU:T:2016:598, т. 53).
- 236 Правото на изслушване е защитено не само от членове 47 и 48 от Хартата на основните права, които гарантират зачитането на правото на защита, както и правото на справедлив съдебен процес във всяко съдебно производство, но и от член 41 от същата, който гарантира правото на добра администрация.
- 237 Член 41, параграф 2 от Хартата на основните права гласи, че правото на добра администрация включва по-специално правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него (вж. в този смисъл решение от 5 октомври 2016 г., ECDC/CJ, T-395/15 P, непубликувано, EU:T:2016:598, т. 54 и цитираната съдебна практика).
- 238 Зачитането на правото на защита изисква на всяко лице, спрямо което може да бъде прието увреждащо го решение, да бъде предоставена възможност надлежно да изложи становището си относно фактите, които са в негов ущърб, въз основа на които е взето спорното решение (вж. в този смисъл решения от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 66, от 12 декември 2006 г., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет, T-228/02, EU:T:2006:384, т. 91 и от 19 януари 2016 г., Mitsubishi Electric/Комисия, T-409/12, EU:T:2016:17, т. 38).

- 239 В това отношение следва да се вземе предвид обстоятелството, което впрочем жалбоподателите не оспорват, че първият жалбоподател е получил писмото на ЕЦБ от 31 август 2018 г., с което тя го приканва да представи становището си по проекторешението за отнемане на лиценза, както и писмото ѝ от 13 септември 2018 г., с което ЕЦБ му предоставя достъп до преписката по административното производство, на които той е отговорил единствено че потвърждава възраженията си срещу предвиденото решение.
- 240 Следва да се вземе предвид и фактът, че първият жалбоподател е разполагал общо с триседмичен срок, за да представи становището си по проекторешението за отнемане на лиценза.
- 241 При тези условия следва да се приеме, че на първия жалбоподател е била предоставена възможност надлежно да изложи становището си относно фактите, които са в него ущърб в обжалваното решение.
- 242 На второ място, що се отнася до доводите на жалбоподателите, че правото на защита на първия жалбоподател е било нарушено поради невъзможността на лицата с ръководни функции на посочения жалбоподател да заплащат възнаграждение на своя юридически съветник и да получат достъп до средствата и информацията, свързана с жалбоподателя, следва да се констатира, че тези обстоятелства произтичат изключително от назначаването на компетентното лице, което в хода на административното производство се приема за единствен представител на посочения жалбоподател, като това назначаване съгласно малтийското право е единствено от компетентността на MFSA.
- 243 Видно обаче от точки 45 и 46 по-горе, такова национално решение за назначаване на компетентно лице не представлява приет от компетентен национален орган акт за започване, подготовка или за изготвяне на необвързващо предложение на обжалваното решение и следователно във всички случаи не може да доведе до неговата незаконосъобразност (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 19 декември 2018 г., *Berlusconi и Fininvest*, C-219/17, EU:C:2018:1023, т. 44).
- 244 При всички положения, що се отнася до решение, предвидено от малтийското право и попадащо в компетентността на MFSA, ЕЦБ не може да носи отговорност за настъпилите от такова решение последици.
- 245 Всъщност задължението за зачитане на правото на изслушване на адресатите на решенията ѝ не предполага задължение за институцията да гарантира и позволи в приложение на разпоредбите на националното право тези адресати да разполагат с възможност да платят възнаграждение на адвокат и да имат достъп до средствата си, за да могат да упражнят правото си на изслушване.
- 246 В противен случай това би означавало, че решенията на институциите на Съюза биха могли да бъдат незаконосъобразни по съображения, свързани с прилагането на норми на националното право, които не попадат в тяхната компетентност и по отношение на които те не упражняват никакъв контрол.
- 247 ЕЦБ не може основателно да бъде упрекната и в това, че на основание своето общо правомощие да дава указания на компетентните национални органи в рамките на единния надзорен механизъм не е попречила на MFSA да приеме предназначено да осигури

- спазването на пруденциалните правила решение за назначаване на компетентно лице с единствената цел да позволи на лицата с ръководни функции на първия жалбоподател да разполагат със средствата си, за да заплащат възнаграждение на своя юридически съветник и да получат достъп до документи и информация, които да им позволят да упражнят правото им на изслушване.
- 248 Всъщност, от една страна, освен задължението да получи становищата на адресатите на своите решения, в това отношение ЕЦБ няма никакво задължение и от друга страна, ако случаят е такъв, постигането на целите на националните правила за пруденциален надзор и на правилата за пруденциален надзор на Съюза би било застрашено.
- 249 Следователно посочените от жалбоподателите обстоятелства, дори да се приемат за доказани, не могат да доведат до незаконосъобразност на обжалваното решение.
- 250 При тези обстоятелства жалбоподателите би следвало да оспорят на национално ниво законосъобразността на назначаването на компетентното лице и евентуално на решенията на това лице, с които се отказва да се уважат исканията им за финансови средства, предназначени за възнаграждение за техния юридически съветник, или исканията им за достъп до средства или информация, и ако е необходимо, като отправят преюдициално запитване, за да поискат от Съда да прецени дали правото на Съюза, и по-специално правото на ефективна съдебна защита, допуска приемането на такива решения или назначаването на компетентно лице.
- 251 Освен това, при условие че изпълни изискуемите условия, първият жалбоподател е можел също така да поиска от ЕЦБ достъп до документи или до информация, но също така да поиска правна помощ от Общия съд или да поиска процесуално-организационни действия с цел получаване на необходимите документи.
- 252 В това отношение трябва също така да се отбележи, че въпреки няколко молби за удължаване на срокове или отлагане на съдебно заседание и молби за спиране в хода на настоящото производство, жалбоподателите не са представили пред Общия съд доказателства, от които да се установи, че в хода на настоящото производство първият жалбоподател е направил постъпки пред MFSA или пред малтийските юрисдикции, за да даде възможност на юридическия си съветник да получи достъп до средства или до документи.
- 253 Следователно десетото основание трябва да се отхвърли.

11. По единадесетото основание: нарушение на задължението за мотивиране

- 254 Според жалбоподателите обжалваното решение е прието в нарушение на задължението за мотивиране поради съображения, които са повърхностни и неясни и не позволяват да се определи дали са обосновани, да се прецени тежестта на поведението, за което се твърди, че е наказуемо, и което представлява основание за привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати, и да се провери дали посоченото поведение е било наказуемо от гледна точка на правото на Съюза.
- 255 ЕЦБ и Комисията оспорват тези доводи.

- 256 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика задължението за мотивиране на увреждащ акт, което е следствие от принципа на зачитане на правото на защита, има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованото лице достатъчно данни, за да установи дали актът е обоснован или евентуално страда от порок, който позволява да се оспори валидността му пред съда на Съюза, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт (решения от 28 юни 2005 г., *Dansk Rørindustri* и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 462, от 29 септември 2011 г., *Elf Aquitaine*/Комисия, C-521/09 P, EU:C:2011:620, т. 148 и от 6 септември 2013 г., *Iran Insurance*/Съвет, T-12/11, непубликувано, EU:T:2013:401, т. 70).
- 257 Изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, издаваща акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетите мерки, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (вж. решение от 15 ноември 2012 г., *Al-Aqsa*/Съвет и Нидерландия/*Al-Aqsa*, C-539/10 P и C-550/10 P, EU:C:2012:711, т. 138 и цитираната съдебна практика).
- 258 Въпреки това, макар изискваните от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви да трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на съответния орган, който издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на Съда — да упражни своя контрол, все пак не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически или правни обстоятелства (решения от 19 ноември 2013 г., Комисия/Съвет, C-63/12, EU:C:2013:752, т. 98 и от 16 юни 2015 г., *Gauweiler* и др., C-62/14, EU:C:2015:400, т. 70).
- 259 На първо място, следва да се констатира, че в обжалваното решение по ясен и недвусмислен начин са изложени съображенията на ЕЦБ, така че мотивите му позволяват на първия жалбоподател да се запознае с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол.
- 260 Всъщност от обжалваното решение ясно личи, че то е мотивирано от привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати за финансови престъпления и от отрицателните последици от повдигането на това обвинение върху репутацията му и финансовото положение на първия жалбоподател, с които се поставя под въпрос целта да се гарантира стабилно и разумно управление на тази кредитна институция.
- 261 Също така е ясно, че отнемането на лиценза на първия жалбоподател е счетено за пропорционално, с мотива че тази мярка е била необходима с оглед на финансовите затруднения, тежестта на нарушенията и липсата на жизнеспособност на банката, произтекли от привличането като обвиняем на неговия акционер и засягането на добрата му репутация, за да се гарантира целта за възстановяване на законосъобразността, да се осигури стабилното му управление, да се намалят рисковете за вложителите и за кредиторите му, както и рисковете за малтийския и европейския банков пазар.
- 262 Освен това е прието, че целта, която се преследва с разглежданото отнемане, не може да бъде постигната с други пруденциални мерки или чрез продажбата на първия жалбоподател на трети лица поради засягането на репутацията му, липсата на стойност и затрудненията му във връзка с финансирането и ликвидността.

- 263 При това положение трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че повърхностните и неясни съображения, изложени в обжалваното решение, не позволяват да се определи дали то е обосновано.
- 264 На второ място, жалбоподателите поддържат, че мотивите на обжалваното решение не позволяват да се прецени тежестта на поведението, за което се твърди, че е наказуемо, и което представлява основание за привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати, и да се провери дали посоченото поведение е било наказуемо.
- 265 В обжалваното решение обаче се уточнява, че разглежданият обвинителен акт се отнася до определени финансови престъпления, за които се счита, че могат да породят сериозни съмнения относно неговата почтеност в качеството му акционер на първия жалбоподател.
- 266 Освен това в обжалваното решение се съдържа препратки към официални уебсайтове, от които може да се придобие представа за обвинителния акт на г-н Sadr в Съединените щати и за публикуваното по този повод съобщение за медиите.
- 267 Понеже обвиненията, довели до привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати, са посочени в обжалваното решение и в него се извършва преpraщане към разглеждания обвинителен акт, не може да се приеме, противно на твърденията на жалбоподателите, че мотивите на посоченото решение не позволяват да се прецени тежестта на поведението, за което се твърди, че е наказуемо, и което представлява основание за посоченото привличане като обвиняем.
- 268 Следователно доводите на жалбоподателите относно невъзможността да се прецени тежестта на поведението, за което се твърди, че е наказуемо, и което представлява основание за привличането на г-н Sadr като обвиняем в Съединените щати, и да се провери дали посоченото поведение е било наказуемо, не могат да бъдат приети.
- 269 Следователно единадесетото основание трябва да се отхвърли.

IV. По молбите за спиране, исканията за процесуално-организационни действия и за събиране на доказателства от жалбоподателите

- 270 На първо място, с писмо от 25 февруари 2021 г. жалбоподателите подават искане за извършване на процесуално-организационно действие, за събиране на доказателства и за назначаване на експертиза с цел да се установи, че в хода на производството пред Общия съд твърденията срещу г-н Sadr са били отхвърлени в Съединените щати.
- 271 ЕЦБ и Комисията са представили становищата си по това искане.
- 272 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика законосъобразността на акта на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (вж. решение от 11 май 2017 г., Швеция/Комисия, C-562/14 P, EU:C:2017:356, т. 63 и цитираната съдебна практика), така че действия, извършени след приемането на определено решение, не могат да имат отражение върху валидността на това решение (решение от 17 октомври 2019 г., Alcogroup и Alcodis/Комисия, C-403/18 P, EU:C:2019:870, т. 45 и 46).

- 273 След като обвинението срещу г-н Sadr е било прекратено след приемането на обжалваното решение, съгласно цитираната в точка 272 по-горе съдебна практика това не би могло да засегне неговата законосъобразност, поради което искането на жалбоподателите не следва да бъде уважено.
- 274 На второ място, с писмо от 21 май 2021 г. жалбоподателите подават искане за извършване на процесуално-организационно действие, за да им позволят да изразят становището си по заключението на генералния адвокат Hogan по дело Bank Melli Iran (C-124/20, EU:C:2021:386), което се отнася до тълкуването на Регламент № 2271/96, последно изменен с Делегиран регламент 2018/1100.
- 275 ЕЦБ и Комисията представят становищата си по това искане.
- 276 В това отношение следва да се припомни, че по изложените в точка 120 по-горе причини Регламент № 2271/96 е без значение за настоящото производство по обжалване.
- 277 Всъщност ЕЦБ не е признала или допуснала изпълнение на решение за налагане на санкции по смисъла на Регламент № 2271/96, тъй като е преценила репутацията на съответния акционер, така както е била възприета на пазара и така както съответните участници са реагирали на повдигането на обвинение, без да вземе предвид неговата обосновааност съгласно правото на съответната трета държава или на правото на Съюза.
- 278 Поради това искането на жалбоподателите не следва да бъде уважено.
- 279 На трето място, с писмо от 21 февруари 2021 г. жалбоподателите искат спиране на производството, за да се „предостави възможност на ЕЦБ и на MFSA да се съобразят с новата малтийска съдебна практика, потвърждаваща, че достъпът до банката е предварително условие за ефективно представителство“.
- 280 ЕЦБ и Комисията са изслушани по това искане.
- 281 Тъй като обаче, както бе посочено в точки 245 и 246 по-горе, ЕЦБ не е обвързана от никакво задължение да се съобразява с малтийската съдебна практика и първият жалбоподател не е посочил предприетите от него действия пред MFSA или малтийските юрисдикции, спирането на настоящото производство не може да се счита, че се налага с оглед на изискванията за добро правораздаване по смисъла на член 69, буква г) от Процедурния правилник.
- 282 Поради това искането на жалбоподателите не следва да бъде уважено.
- 283 С оглед на гореизложеното следователно жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

V. По съдебните разноски

- 284 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателите са загубили делото, те следва да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски на ЕЦБ в съответствие с нейното искане.

285 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки и институциите, встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Поради това Комисията следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети разширен състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Pilatus Bank plc и Pilatus Holding Ltd. понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейска централна банка (ЕЦБ).**
- 3) **Европейската комисия понася направените от нея съдебни разноски.**

Van der Woude

Costeira

Кънчева

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 2 февруари 2022 година.

Подписи